

Ἐπιστολὴ γιὰ τὴν ἀγαθὴ συνείδηση (Ἅγιος Νεκτάριος Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8ῃ Δεκεμβρίου 1904

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χαίρετε!

Ἐτέραν ἐπιστολὴν σας τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου γεγραμμένης, ἦτοι τῆς πρὸ μηνὸς ἀκριβῶς, δὲν ἔλαβον καὶ ἀγνοῶ πῶς ἔχετε. Ἐγὼ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς λήψεως τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ ἐπιστολὴν σᾶς ἔγραψα καὶ φύλλα τοῦ «Γνώθι σαυτόν» σᾶς ἔστειλα καὶ ὠδὴν τινὰ πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον. Πιστεύω ὅτι τὰ ἐλάβατε• σήμερον σᾶς πέμπω ἐγκλείστως ἑτέραν ὠδὴν, ἣτις πιστεύω νὰ σᾶς τέρψη πνευματικῶς. Σήμερον διὰ τῆς παρουσίας μου σᾶς γράφω ἐν σκιαγραφίᾳ τὴν ὁμιλίαν τὴν ὁποίαν ἐξεφώνησα εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου• ἔλαβον τὸ θέμα ἐκ τῆς περικοπῆς τοῦ ἀναγνωσθέντος Ἀποστόλου «πεποιθήμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς

θέλοντες ἀναστρέφουσαι» καὶ ὠμίλησα περὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως.

Εἶπον λοιπόν, ὅτι ἡ ἀγαθὴ συνείδησις εἶναι τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον, διότι βραβεύεται ἡμῖν τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς, τὴν γαλήνην τῆς καρδίας, τὴν ἀταραξίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν ἡρεμίαν τῷ πνεύματι. Αὕτη ἐκχέει ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν χαράν, αὕτη παρρησίαν δίδωσι πρὸς τὸν Θεόν, αὕτη τὰς αἰτήσεις ἡμῶν εὐπρόσδεκτους καθιστᾷ, αὕτη κρούοντος ἀνοίγει ἡμῖν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, αὕτη φορεὺς γίνεται τῶν θείων δωρεῶν, αὕτη τοὺς καρποὺς τοῦ ἁγίου Πνεύματος δαψιλεύει, αὕτη τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος δωρεῖται, αὕτη τοὺς πόθους τοῦ ἄκρου ἀγαθοῦ πληροῖ, αὕτη εἰς εὐδαιμονίαν καὶ μακαριότητα ἄγει, αὕτη προμνηστεύεται ταῖς ψυχαῖς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν τῇ ταύτῃ ἐχούσῃ ψυχῇ. Ταῦτα διδασκόμεθα ἐξ αὐτῶν τῶν ἁγίων Γραφῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στόματος τοῦ Σωτῆρος καὶ αὐτῶν τῶν Αὐτοῦ ἁγίων Ἀποστόλων. Ὁ Σωτὴρ ἐντέλλεται λέγων «αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται, ζητεῖτε καὶ εὐρήσητε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν, πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται» (Μάτθ. 7,7).

Ναί, χριστιανοὶ ἀδελφοί, ἀνοίγει, διότι υἱοθετήθημεν διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐγενόμεθα τέκνα Θεοῦ, ὅστις ὡς Πατὴρ ἀγαθὸς ἐστὶν ἕτοιμος, νὰ δώσῃ ἡμῖν τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, διότι ὁ Μονογενὴς Αὐτοῦ Υἱὸς ἐξηγόρασεν ὑμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν, διὸ

καὶ ὁ Παῦλος γράφων πρὸς Γαλάτας λέγει• «ὅτι δὲ ἐστὲ υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κράζων Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, ὥστε οὐκ ἔστι δοῦλοι, ἀλλ' υἱοί, εἰ δὲ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (κέφ. δ, 4). Τὰ αὐτὰ γράφει καὶ ὁ ἐπιστήθιος φίλος, παρθένος, ἠγαπημένος Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἐν τῇ Α' Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγων «ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' Αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ τηρῶμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον Αὐτοῦ ποιοῦμεν» (γ' 21-22). Ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἐπιστήθιου Εὐαγγελιστοῦ μαθαίνομεν, ὅτι οἱ ἔχοντες ἀγαθὴν συνείδησιν, ἔχουσι παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, διότι τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ τηροῦσι καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον Αὐτοῦ ποιοῦσιν. Οἱ ἔχοντες ἀγαθὴν συνείδησιν• οὗτοι ἔχουσι καρδίαν μὴ καταγινώσκουσαν αὐτοὺς ἀμαρτίαν καὶ παράβασιν θείων ἐντολῶν• οὗτοι ἔχουσι καρδίαν καθαρὰν καὶ πνεῦμα εὐθές, καὶ περὶ τούτων διαλέγεται ἐνταύθα ὁ Εὐαγγελιστῆς.

Ὅθεν διδασκόμεθα, ὅτι ὁ καθαρὰν ἔχων καρδίαν, ὁ μὴ καταγινωσκόμενος ὑπὸ τῆς καρδίας του, ὁ ποιῶν τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀκριβῆς τηρητῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, οὗτος ἔχει παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πᾶν ὅ,τι ζητεῖ λαμβάνει παρὰ Θεοῦ. Ὡστε ὁ ἀγαθὴν ἔχων καρδίαν, ὡς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀγαπητός, ὡς ἔχων ἔνοικον τὸ πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἔχει παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ κρούων γίνεται δεκτός. Τίς τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου μακαριώτερος; Τίνος ἀγαθοῦ δύναται νὰ μείνη ἐστερημένος ὁ τοιοῦτος; Οὐχὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ, πάντα τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνέδραμον ἐν τῇ μακαρίᾳ αὐτοῦ ψυχῇ; Τίνος πλέον ἐπιδέεται; Οὐδενός! Ἀληθῶς οὐδενός. Ναί, χριστιανοὶ ἀδελφοὶ οὐδενός• ἐπειδὴ εἶναι ὁ ἔχων ἀγαθὴν συνείδησιν, διότι ἔχει ἔνοικον τὰ ἄκρον ἀγαθόν. Ἀληθῶς ἄρα ἡ ἀγαθὴ συνείδησις εἶναι τὸ κράτιστον τῶν ἀγαθῶν, διότι ἐν ἑαυτῇ ὑπάρχει ἡ μακαριότης. Μακάριος καὶ τρισμακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀγαθὴν κεκτημένος συνείδησιν.

Πόσον πλανῶνται οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀναζητοῦντες τὴν ἑαυτῶν εὐτυχίαν, τὴν ἑαυτῶν εὐδαιμονίαν, τὴν ἑαυτῶν μακαριότητα ἔκτος ἑαυτῶν, ἐν τῇ δόξῃ, ἐν τῇ πολυκτημοσύνῃ, ἐν ταῖς ἀπολαύσεσιν, ἐν ταῖς τρυφαῖς, ἐν ταῖς ἡδοναῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς χλιδαῖς καὶ ματαιότησι, ὧν τὸ τέλος πικρία! Πόσον πλανῶνται, οἱ οἰκοδομοῦντες τὴν ἑαυτῶν εὐτυχίαν ἐπὶ πραγμάτων φθαρτῶν καὶ ἀλλοιωτῶν, οὐδεμίαν κεκτημένων ἠθικὴν ἀξίαν καὶ ἠθικὴν εὐχαρίστησιν, διότι ἡ ἀληθῆς εὐτυχία, ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία, ἡ ἀληθῆς μακαριότης ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἀπολαύσεως. Πᾶσα ἕτερα ἀπόλαυσις μόνον τὰ χεῖλη ἠδύνει, τὴν καρδίαν ὅμως πληροῖ πικρίας. Ἡ ἐκτὸς τῆς καρδίας οἰκοδομουμένη ὕλη, πρὸς ἀνέγερσιν πύργου εὐτυχίας, οἰκοδομεῖται ἐπὶ σαλευομένου ὑπὸ διηνεκῶν σεισμῶν ἐδάφους, ἐφ' οὗ οὐδὲ λίθος ἐπὶ λίθου δυνατὸν νὰ μείνῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὥστε μάταιοι καὶ δέλαιοι οἱ τοιοῦτοι δομήτορες.

Χριστιανοί! Ἡ εὐτυχία κεῖται ἐν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ εὐδαίμων καὶ τρισμακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατανοήσας τοῦτο. Ἐξετάσατε τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ μάθετε τὴν ἠθικὴν αὐτῆς κατάστασιν. Εἶδατε μὴ ἀπώλεσε τὴν παρρησίαν αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν, μὴ καταγινώσκει ὑμῶν ἐπὶ παραβάσει νόμων ἠθικῶν, μὴ ἐλέγχει ὑμᾶς ἐπὶ ἀθετήσει θείων ἐντολῶν, μὴ διαμαρτύρεται ἡ συνείδησις ὑμῶν διὰ τὴν καταπίεσιν αὐτῆς, μὴ ἐγκαλεῖ ὑμᾶς ἐπὶ ἀδικίᾳ, ἐπὶ ψεύδει, ἐπὶ παραμελήσει τῶν θείων καθηκόντων, ἐπὶ ἀμελείᾳ, τῶν πρὸς τὸν πλησίον ὑμῶν καθηκόντων. Ἐρευνήσατε μὴ κακίαι καὶ πάθη ἐπλήρωσαν τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ ἐπιποθῶσι τοῖς κακοῖς, μὴ δουλεύωσι τοῖς κακοῖς συγκατατιθέμενοι. Ἴδωμεν μὴ ἀποκλίνει ἡ καρδία ὑμῶν τοῦ ἀγαθοῦ, ἐτράπη δὲ εἰς ὁδοὺς σκολιάς, εἰς τρίβους ἀβάτους, ἐν οἷς ἐλοχεύουσιν οἱ φίλοι τῆς ἀπωλείας.

Δυστυχεῖς οἱ ἄνθρωποι, οἱ τὴν ἑαυτῶν ἐγκαταλείψαντες καρδίαν καὶ μακαριότητα ἢ εὐδαιμονίαν ἢ εὐτυχίαν ὄνειρευόμενοι τὰ τάλαντα τοῦ Κροίσου, ὁ τε ὑπὸ γῆν καὶ ὁ ἐπὶ γῆς χρυσὸς εἰσὶν ἀνίσχυρα, νὰ παράσχωσιν αὐτῷ εὐτυχίαν τινά. Τί λέγω, εὐτυχίαν; Ἀλλ' οὐδὲ τῆς κακοδαιμονίας αὐτῶν ν' ἀπαλλάξωσιν δύνανται, οὐδὲ νὰ μετριάσωσι τὸν τάραχον τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, τῆς ταρασσομένης ὡς θαλάσσης, ὑπὸ τῆς πληθύος τῶν κακῶν, ὡς ὑπὸ σφοδροτάτων πνεόντων ἀνέμων.

Δυστυχῶς, χριστιανοὶ ἀδελφοί, ὁ τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀμελήσας καὶ μὴ ταχέως ἐπιμεληθεῖς, οὐ μόνον τῶν ἀγαθῶν πάντων ἐστέρηται, ἀλλὰ καὶ ἐν συμφορᾷ κακῶν παντοίων ἐνέπεσε, ἐξ ὧν οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἀπέβαλε τὴν χαρὰν καὶ εἰσεπήδησεν ἐν αὐτῇ ἡ λύπη καὶ ἡ πικρία, ἡ θλίψις καὶ ἡ στενοχώρια. Ἀπέβαλε τὴν εἰρήνην καὶ εἰσώρμησεν ἐν τῇ καρδίᾳ ὁ τάραχος καὶ ὁ πόλεμος καὶ ὁ θόρυβος καὶ ὁ τρόμος. Ἀπέβαλε τὴν ἀγάπην καὶ τὸ μῖσος, εἰσδύσαν ἐν αὐτῇ, κατέστησεν αὐτὴν ἔρημον πάσης ἀρετῆς, δυναμένης νὰ περιέπῃ τὴν πάσχουσαν ψυχὴν του. Ἀπέβαλε, τέλος, ἅπαντα τὰ χαρίσματα καὶ τοὺς καρποὺς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἃ ἔλαβεν ἐν τῷ

βαπτίσματι, τὰ καθιστῶντα τὸν ἄνθρωπον μακάριον καὶ προσέλαβεν ἀπάσας τὰς κακίας, τὰς καθιστώσας τὸν ἄνθρωπον κακοδαίμονα, ἄθλιον καὶ ἐλεεινόν. Ἡ κόλασις καὶ ὁ Ἄδης προμνηστεύονται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Χριστιανοὶ ἀδελφοὶ ! Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, πλάσας ἡμᾶς κατ' εἰκόνα ἰδίαν, ἵνα καταστήσῃ ἡμᾶς κοινωνοὺς τῆς ἰδίας ἀγαθότητος, θέλει, ἵνα πάντες ἀξιωθῶμεν τοῦ μακαρίου βίου ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι. Ἡ βρῦσις τῆς ἀγίας ταύτης Ἐκκλησίας πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἐπήχθη ἐπὶ γῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὅπως ἀπολούῃ, ἀποκαθαίρῃ ἡμᾶς ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἀγιάζῃ καὶ φιλοῖ πρὸς τὸ θεῖον, χαρίζεται ἡμῖν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀνοίγῃ τὰς πύλας τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπως ἡμᾶς εἰσαγάγῃ ἐν αὐτῷ, ὅπως χαρίζεται ἡμῖν τὰς εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπως κατάγῃ ἐφ' ἡμᾶς τὰ θεῖα δῶρα. Ἡ Ἐκκλησία ἰδρύθη, ἵνα τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀγιάζῃ. Τὰς ἀγκάλας αὐτῆς ἔχει ἀνοικτάς πρὸς ὑποδοχὴν. Δεῦτε σπεύσωμεν οἱ βεβαρυμένην ἔχοντες τὴν συνείδησιν, σπεύσωμεν• ἐστὶν ἔτοιμη, ἵνα ἄρῃ τὸ βαρὺ φορτίον, τὸ βαρῦνον τὴν συνείδησιν ἡμῶν καὶ χαρίσῃται ἡμῖν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν παρρησίαν, ὅπως πληρωθῇ ἡ καρδία ἡμῶν μακαριότητος καὶ ἀξιωθῶμεν καὶ τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Ἀμήν.

Τοιαῦτα τίνα εἶπον• ἔγραψα δὲ πρὸς χάριν σας, ὅπως σᾶς εὐχαριστήσω. Τὰς εὐχάς μου εἰς τὴν κυρίαν Εὐτυχίαν, εἰς τὴν Φηλιῶ καὶ εἰς σᾶς. Εὐχομαι ὑμῖν ὑπομονὴν καὶ φρόνησιν.

Διατελῶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος

Πηγὴ: agiazoni.gr